

1 นาถิ อาภาสมองกลาง

Life Alignment
by Dr. Wasit Prombut

TRANSFORM YOUR WORK/LIFE INTEGRATION

ฝันให้ไกล ใ้ให้ถึง ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่

กฎของธรรมชาติ มีอยู่ว่า ... 'ทุกอย่างล้วนก็เดินไปข้างหน้า
ทำให้ระยะทางสู่เป้าหมายเหลือนับลง'

วันนี้มาติดตามเรื่อง “กลไกเสริมสร้างตัวเองของอัตตา”
และตัวอย่าง (ละคร) ในบทความที่น่าสนใจของ
“คุณหญิงจันทรี หาญเจนลักษณ์” ในเรื่อง ‘เมื่อฝรั่งหัน
มอง “ตัวกู ของกู”

ทั้งเด็กและผู้ใหญ่โกรธและเสียใจเหมือนกัน เพราะ
สูญเสีย ‘ของกู’ ด้วยการกระทำของคนอื่นเหมือนกัน เป็น
ความเหมือนใน โครงสร้าง ของการ ยึด
(identification) และการแยก (separation)

Tolle อธิบายว่าอัตตามีอยู่เพราะยึด ‘ตัวฉัน ของฉัน’ และ
เมื่อมี ‘ฉัน’ มี ‘พวกฉัน พวกเรา’ ก็มีการแยกสิ่งต่างๆ ที่
แตกต่างกันออกเหนือส่วนที่ยึด จึงมี ‘เขา’ มี ‘ของเขา’ พวกเขา
ส่วน เนื้อหา คือ สิ่งต่างๆ ที่อัตตาดึงมาเสริมตัวมัน อาจจะ
เป็น ของเล่น รถยนต์ พรรคพวก ภาพลักษณ์ ความสัมพันธ์
ความคิด ความเชื่อ ลัทธิ ศาสนา ฯลฯ แล้วแต่ วัย เวลา ฯลฯ

Tolle เล่าถึงหญิงผู้ป่วยมะเร็งขั้นสุดท้ายคนหนึ่ง

คุณหมอบอกว่าเหลือชีวิตอีกไม่กี่เดือน

วันหนึ่ง **Tolle** แปลกใจมากที่พบว่าเธอกำลังพุ่มพ่าย ทั้ง
โกรธ ทั้งเสียใจ ที่แหวนเพชรคู่ใจซึ่งใส่ติดนิ้วมาตลอดได้
หายไป เป็นแหวนที่สูงทั้งราคาค่างวดและค่าทางใจ เพราะ
มันแทนความรักของยายมอบไว้ให้ ซ้ำร้ายเธอยังปักใจว่า
แม่บ้านที่เธอไว้วางใจเป็นคนขโมยมันไป ทั้งๆ ที่ไม่มี
หลักฐานเลยสักนิด

การ คิด ที่ดึงเอาอดีตเข้ามาเป็นเหตุเป็นผล... “เขา ขโมย
แหวน ของฉัน ไป เป็นแหวนเพชร ที่ยาย ของฉัน ให้ ฉัน จะ
ไม่ให้โกรธ ไม่ให้เสียตายได้อย่างไรละ เสียแรงที่ ฉัน เคย
ไว้วางใจ เขา”... หนีไม่พ้นโครงสร้างอันเหนียวแน่นของอัตตาที่
ยึด ตัวกู ดึงโน่นนี่มา ยึด พร้อมๆ ไปกับ แยก เรา แยก
การยึดและแยกเราแยกเขานี้ ทำให้เราเปรียบเทียบกับคนอื่น
อยู่เสมอๆ โดยไม่ทันรู้ตัว ซึ่งจะย้ำจุดด้อยจุดเด่นแต่ ‘ตัวฉัน’
ก็ถูกตอกย้ำแน่นหนาขึ้นทุกครั้งไป...

ตัวอย่างข้างต้นจบลงด้วยการที่ผู้หญิงท่านนี้เห็นว่า แหวนก็
ส่วนแหวน ไม่เกี่ยวกับกายใจที่เธอสัมผัสในความเป็นจริง
เลยจนนิด อะไรที่ทำให้เธอเป็นเช่นนั้นคำตอบคือ...

ความสำคัญของปัจจุบันขณะเพราะอดีตมีอยู่แค่ความทรง
จำ อนาคตมีอยู่แค่ในการคาดคิด ชีวิตสดและแท้ของเราอยู่
ในแต่ละขณะจิตที่เป็นปัจจุบัน (ปัจจุบันขณะ) เท่านั้น